

Sygn. akt III K 631/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Bis - Banach

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Przedmojska, prot. A. M.

w obecności Prokuratora - - -

po rozpoznaniu w dniu 27 września, 26 października, 21 grudnia 2016 roku w L.

sprawy **S. M.**, s. T. i M. z d. K., ur. (...) w L.

oskarżonego o to, że: w dniu 15 czerwca 2016 r. w L. znajdują się w stanie nietrzeźwości (wynik I badania 2,65 promila; wynik II badania 2,62 promila;) prowadził pojazd mechaniczny marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy Lublin Wschód w Świdniku /sygn. akt II K-915/13, **tj. o czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 178a § 1 kk**

I. **S. M.** uznaje za winnego tego, że w dniu 15 czerwca 2016 r. w L. znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem I badania 2,65 promila i wynikiem II badania 2,62 promila prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, tj. o czyn z art. 178a § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia 23 kwietnia 2014 roku w sprawie sygn. akt II K 915/13, tj. popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 178 a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk w zw. z art. 37 a kk w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 kk i art. 35 § 1 kk skazuje go na karę roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10 000 (dziesięć tysięcy) zł tytułem świadczenia pieniężnego;

IV. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem opłaty oraz kwotę 70 (siedemdziesiąt) zł tytułem zwrotu wydatków postępowania.

Sygn. akt **III K 631/16**

UZASADNIENIE

Zgodnie z treścią wniosku prokuratora z dnia 27 grudnia 2016 r. (data wpływu) oraz na podstawie art. 424 § 3 kpk Sąd ograniczył treść uzasadnienia do wyjaśnienia kary i innych konsekwencji prawnych czynu.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie zważył, co następuje:

Sąd uznał, że w świetle zgromadzonego materiału dowodowego wina S. M. co do zarzucanego mu czynu nie budzi wątpliwości, a czyn którego się dopuścił wyczerpuje dyspozycję art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 178 a § 1 kk.

Oskarżony w dniu 15 czerwca 2016 roku w L. znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem I badania 2,65 promila i wynikiem II badania 2,62 promila prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki M. (...) o nr rej. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia 23 kwietnia 2014 roku w sprawie II K 915/13.

Prowadzącym pojazd jest ten, kto włada mocą pojazdu oraz nadaje temu urządzeniu ruch i kierunek. S. M. kierował samochodem osobowym w ruchu lądowym w okolicach ul. (...) w L..

Stan nietrzeźwości określony w art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas, gdy po pierwsze zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Wyniki badań (k.2) bez wątplenia wskazują, że oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości.

Przepis art. 178 § 4 kk powoduje zaostrzenie odpowiedzialności karnej m. in. w sytuacji, gdy sprawca czynu określonego w art. 178 § 1 kk został wcześniej skazany prawomocnie za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Warunek ten został wypełniony przez skazanie prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku w sprawie II K 915/13 za czyn z art. 178 a § 1 kk. Wyrok uprawomocnił się 1 maja 2014 roku. Przepis ten wyraża instytucję nadzwyczajnego obostrzenia kary, polegającą na specyficznej recydywie w zakresie przestępstw komunikacyjnych (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2012 r., I KZP 22/11, publ. OSNKW 2012/1/6).

S. M. popełnił swój czyn umyślnie – w zamiarze bezpośrednim: spożywał alkohol, był nietrzeźwy, ale postanowił jechać samochodem i zamiar ten zrealizował. Oskarżony działał w tych warunkach, w których można było oczekiwać od niego zgodnego z prawem zachowania, a mimo to naruszył obowiązujące normy. Oskarżony był w pełni poczytalny, miał pełną zdolność rozpoznania znaczenia swego czynu i pokierowania swoim postępowaniem, nie działał w anormalnej sytuacji motywacyjnej. Złamał jedną z podstawowych zasad ruchu drogowego, a mianowicie zasadę trzeźwości. Zlekceważenie tej zasady ruchu drogowego wywołuje potencjalny stan zagrożenia dla innych uczestników ruchu. Nadto będąc uprzednie karany za czyn z art. 178 a § 1 kk popełnił ponownie to samo przestępstwo. Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uznał, że **stopień winy** jest wysoki.

Oceniając **stopień społecznej szkodliwości** występku przypisanego oskarżonemu jako znaczny, Sąd odwołał się do definicji zawartej w art. 115 § 2 kk. Oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości 2,67 i 2,62 promila alkoholu, a biorąc pod uwagę art. 115 § 16 kk należy stwierdzić, że był to wysoki stan nietrzeźwości. Stan nietrzeźwości jako znamię czynu z art. 178 a § 1 lub § 4 kk nie jest elementem sam w sobie decydującym o stopniu społecznej szkodliwości czynu, jednakże podlega stopniowaniu. Zaś stopień tego stanu, wielokrotność przekroczonych norm ma wpływ na ocenę społecznej szkodliwości. Nadto zdarzenie miało miejsce na parkingu, w godzinach wczesnowieczornych, kiedy natężenie ruchu nie jest znaczne, funkcjonariusze zaobserwowali krótkotrwałe prowadzenie pojazdu. Nie bez znaczenia jest tu zamiar sprawcy i jego motywacja, bo choć miał świadomość w jakim stanie się znajduje, naruszył zasady porządku prawnego. Powyższe okoliczności wskazują na znaczny, ale nie wysoki stopień społecznej szkodliwości.

Przystępując do **wymiaru kary**, Sąd miał na uwadze dyrektywy wynikające z art. 53 § 1 i 2 kk, a więc aby kara nie przekraczała stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu, a także cele wychowawcze i zapobiegawcze, które kara miała osiągnąć w stosunku do oskarżonego oraz potrzeby w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Czyn przypisany oskarżonemu z art. 178 a § 4 kk zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

Jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował dwukrotną karalność sprawcy w chwili orzekania w niniejszej sprawie, w tym za ten sam typ przestępstwa. Jako okoliczności łagodzące Sąd potraktował fakt, że oskarżony nie prowadził

pojazdu po drodze publicznej oraz że prowadzenie pojazdu miało charakter krótkotrwały, oskarżony zgodnie z zeznaniami funkcjonariuszy policji przejechał około 30 metrów.

Biorąc powyższe pod rozwagę Sąd na podstawie art. 178 a § 4 kk przy zastosowaniu art. 37 a kk orzekł wobec oskarżonego karę roku ograniczenia wolności.

Biorąc po uwagę okoliczności łagodzące Sąd doszedł do wniosku, że nawet najbardziej łagodna kara pozbawienia wolności będzie nadmiernie surowa dla oskarżonego.

Wymierzeniu kary ograniczenia wolności nie sprzeciwia się sytuacja życiowa i materialna oskarżonego, który pracuje jedynie dorywczo, ma więc realną możliwość wykonania kary. Nadto oskarżony jest zdrowy, zdolny do podjęcia pracy.

Kara ma przede wszystkim sprawcę wychować, pokazać mu naganność czynu, a jednocześnie wdrożyć do poszanowania prawa. Zdaniem Sądu kara w pełni odzwierciedla przestępne zachowanie oskarżonego, stanowi sprawiedliwą odpłatę za popełniony czyn. Jednocześnie odniesie pozytywny skutek w świadomości społeczeństwa pokazując dezaprobatę dla tego typu czynów.

Wymiar kary ograniczenia wolności określa przepis art. 34 § 1 kk od miesiąca do 2 lat. Stąd wymiar kary określony na rok nie jest ani pobłażliwy, ani dotkliwy. Jednocześnie wymiar pracy w stosunku miesięcznym określony na 30 godzin (art. 35 § 1 kk), zdaniem Sądu jest wypośrodkowany i adekwatny do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości czynu.

Na mocy art. 42 § 3 kk Sąd był zobligowany do orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio.

Na podstawie art. 43 a § 2 kk Sąd był zobowiązany do orzeczenia świadczenia pieniężnego w kwocie co najmniej 10 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonymi oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Wysokość opłaty uzasadnia treść art. 2 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z póź. zm.). W przypadku skazania na karę ograniczenia wolności do roku, oskarżony ma obowiązek uiszczenia kwoty 180 zł tytułem opłaty.

Wysokość wydatków uzasadniają przepisy art. 618 § 1 pkt 1 i pkt 10 kpk. W wydatkach mieszczą się wypłaty dokonane z tytułu doręczeń wezwań i innych pism (ryczałt wynosi po 20 zł za postępowanie przygotowawcze i sądowe - § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym, Dz. U. Nr 108, poz. 1026) oraz opłaty za udzielenie informacji z rejestru skazanych (obecnie 30 zł - § 3 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 czerwca 2014 roku w sprawie określenia wysokości opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego, Dz. U. poz. 861).

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji.